

Το τεύχος αυτό είναι αφιερωμένο στην μνήμη του Αλέκου μπεν Αρτεμισία Αλκαλάϊ

Η παρασά της εβδομάδος Χαγέ Σαρά Γένεσις 23:1 – 25:18

Η Σάρα πέθανε σε ηλικία 127 ετών και θάφτηκε στη Σπηλιά Μαχπελά (Μεαράτ Αμαχπελά) στη Χεβρώνα, την οποία αγόρασε ο Αβραάμ από τον Εφρόν τον Χετταίο για 400 ασημένια Σσέκελ.

Ο Αβραάμ έστειλε τον υπηρέτη του Ελιέζερ, φορτωμένο με δώρα, στη Χαράν για να βρει γυναίκα για τον Ισαάκ. Στο πηγάδι του χωριού, ο Ελιέζερ ζήτησε από το Θ-ό να του δείξει ένα σημάδι: όταν οι κοπέλες θα ερχόντουσαν στο πηγάδι, αυτός θα ζητούσε λίγο νερό για να πιεί. Η γυναίκα που θα πρόσφερε νερό σε αυτόν και τις καμήλες του, θα ήταν αυτή που προοριζόταν για τον γιο του και αφέντη του. Η Ρεβέκκα, η κόρη του ανιψιού του Αβραάμ, Βαθουήλ, εμφανίστηκε στο πηγάδι και πέρασε αυτήν την «δοκιμασία». Ο Ελιέζερ προσκαλέστηκε σπίτι τους κι εκεί διηγήθηκε τα γεγονότα της ημέρας. Η Ρεβέκκα ακολούθησε τον Ελιέζερ στην Γη της Χαναάν όπου συνάντησαν τον Ισαάκ να προσεύχεται στον αγρό. Ο Ισαάκ παντρεύτηκε τη Ρεβέκκα, την αγάπησε και παρηγορήθηκε για τον χαμό της μητέρας του.

Ο Αβραάμ παντρεύτηκε την Κετούρα (Αγκάρ) και γέννησε μαζί της ακόμα έξι γιους, αλλά ο Ισαάκ ήταν ο μοναδικός του κληρονόμος. Ο Αβραάμ πέθανε σε ηλικία 175 ετών και οι δύο μεγαλύτεροι γιοι του, Ισαάκ και Ισμαήλ, τον έθαψαν δίπλα στη γυναίκα του, Σάρα.

Η αφταρά της εβδομάδος A' Βασιλέων 1:1-31

Η αφταρά αυτής της εβδομάδας, που περιγράφει τον Βασιλιά Δαβίδ ηλικιωμένο, συνδέεται με την περικοπή της Τορά αυτής της εβδομάδας που αναφέρει ότι ο «Αβραάμ ήταν μεγάλος, προχωρημένος σε ηλικία».

Ο Βασιλιάς Δαβίδ γερνούσε και κρύωνε διαρκώς. Μια νεαρή ανύπαντρη κοπέλα η Αβισάγκ από το Σσουνάμ στρατολογήθηκε να υπηρετήσει και να ζεστάνει τον ηλικιωμένο μονάρχη.

Βλέποντας να προχωρά η ηλικία του πατέρα του, ο Αντονιάου, ένας από τους γιούς του Δαβίδ, άρπαξε την ευκαιρία να προετοιμάσει το έδαφος για την άνοδό του στον θρόνο του πατέρα του όταν εκείνος θα πέθαινε, παρά το γεγονός ότι ο Βασιλιάς Δαβίδ είχε εκφράσει την ευχή να τον κληρονομήσει ο γιός του Σολομών. Ο Αντονιάου στρατολόγησε δυο άτομα με επιρροή στην υπεράσπιση του αγώνα του, τον μεγάλο Ιερέα και τον διοικητή του στρατού του Δαβίδ που δεν είχαν πια την εύνοια του Δαβίδ. Ο Αντονιάου κανόνισε να παρελάσει με κάρο και πενήντα άτομα να προπορεύονται μπροστά του και προσκάλεσε κάποιους από τους οπαδούς του σε μια χαρούμενη γιορτή όπου γνωστοποίησε τις βασιλικές του φιλοδοξίες.

Ο προφήτης Νατάν ενθάρρυνε την Μπατ Σσέβα την μητέρα του Σολομών να πλησιάσει τον Βασιλιά Δαβίδ και να επικαλεστεί την επιλογή του για τον Σολομώντα σαν διάδοχό του. Εκείνη το έκανε αναφέροντας τις τελευταίες πράξεις του Αντονιάου για τις οποίες ο βασιλιάς είχε άγνοια. Ο Νατάν αργότερα συνενυρέθηκε με την Μπατ Σσέμπα και στον βασιλιά για να εκφράσει υποστήριξη για την παράκληση της Μπατ Σσέβα. Ο Βασιλιάς Δαβίδ αποδέχτηκε την παράκλησή τους: «Πραγματικά, Μπατ Σσέμπα» όπως σου ορκίστηκα στον Κύριο τον Θ-ό του Ισραήλ λέγοντας σου 'Βέβαια Σολομών, ο γιός σου, θα βασιλεύσει μετά από μένα και θα καθίσει στον θρόνο μου αντ' εμού, έτσι θα ορκιστώ τούτη την μέρα».

Το κομπιούτερ στο γραφείο της Ραχέλ έπαθε βλάβη κι έτσι αναγκάστηκε να καθυστερήσει μέχρι αργά για να προλάβει την δουλειά που είχε μαζευτεί.

Στον δρόμο γυρνώντας σπίτι της ένας αστυνομικός την σταμάτησε γιατί έτρεχε.

«Τι ωραίο φινάλε σε μια απαίσια μέρα!» αναφώνησε η Ραχέλ.

«Το κομπιούτερ στην δουλειά τη μια δουλεύει, την άλλη όχι. Έμεινα να τα προλάβω και τώρα μου τυχαίνει αυτό!»

Ο αστυνομικός ανεπηρέαστος από την γκρίνια της Ραχέλ πηγαίνει στο περιπολικό να της γράψει την κλήση. Ύστερα από αρκετή ώρα επιστρέφει με την άδεια οδήγησης και την άδεια αυτοκινήτου στα χέρια και τα δίνει στη Ραχέλ. Χαμογελώντας της λέει «χάλασε το κομπιούτερ μας και έτσι γλυτώσατε την κλήση!».

Ο Ραβίνος μας απαντά

Ποια είναι η αναγκαία προϋπόθεση του γάμου;

Και ο Ισαάκ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για τον εαυτό του γυναίκα τη Ρεβέκκα, τη θυγατέρα του Βαθουήλ (Γένεσις 25:20).

Στην ηλικία των 90 ετών μετά από πολλές δεκαετίες χωρίς παιδιά η Σάρα γέννησε τον μοναχογιό της τον Ισαάκ. Μπορούμε να φανταστούμε μόνο πόσο χαρούμενη θα ήταν αν της δινόταν η ευκαιρία να παίξει στα γόνατά της ένα από τα παιδιά του Ισαάκ, το εγγόνι της. Η Σάρα, η πρώτη εβραία μητέρα θα ευχαριστιόταν σίγουρα δείχνοντας σε όλους τους φίλους της τις μωρουδιακές φωτογραφίες και τα βίντεο των εγγονών της... Και εκτός της χαράς που θα απολάμβανε όπως κάθε γιαγιά από το εγγόνι της, η Σάρα θα είχε πάρει μεγάλη πνευματική ικανοποίηση κοιτάζοντας τα εγγόνια της καθώς αυτά μεγάλωναν, αφού οι απόγονοι του Αβραάμ αντιπροσώπευαν το μέλλον του Εβραϊκού έθνους. Η Σάρα κι ο Αβραάμ πάσχισαν ολόκληρη τη ζωή τους να ανακηρύξουν την σπουδαιότητα της πίστης του ενός Θ-ού. Το παιδί του Ισαάκ θα ήταν αυτό που θα επιβεβαίωνε ότι αυτή η κληρονομιά θα συνεχιζόταν και θα άνθιζε. Αλλά η Σάρα δεν έζησε για να δει εγγόνια. Πέθανε όταν ο Ισαάκ ήταν 37 ετών τρία χρόνια πριν παντρευτεί την Ρεβέκκα. Γιατί περίμενε τόσο πολύ ο Ισαάκ για να παντρευτεί; Γιατί δεν σκέφτηκε ο Αβραάμ πολλά χρόνια νωρίτερα να στείλει τον υπηρέτη του να βρει μια γυναίκα για τον Ισαάκ από την γενέτειρά του στη Μεσοποταμία; Γιατί περίμενε τόσο πολύ μέχρι να παντρευτεί ο Ισαάκ; Το σημαντικότερο γεγονός που συνέβη ακριβώς πριν από τον γάμο του Ισαάκ και της Ρεβέκκας ήταν το δέσιμο του Ισαάκ στο Όρος Μοριά. Τα εύσημα για αυτή την δοκιμασία συνήθως αποδίδονται στον Αβραάμ. Αλλά ο Ισαάκ ήταν 37 ετών τότε και σίγουρα γνώριζε τις προθέσεις του πατέρα του και οικειοθελώς υπέβαλε στον εαυτό του να θυσιαστεί σύμφωνα με την εντολή του Θ-ού. Εφόσον τα γαμήλια σχέδια για τον Ισαάκ ξεκίνησαν αμέσως μετά την επιστροφή από αυτό το «τραυματικό» γεγονός σίγουρα υπάρχει ένας συσχετισμός ανάμεσα στα δύο γεγονότα.

Το γεγονός ότι ο πρώτος γάμος στην Τορά προηγείται μιας φοβερής θυσίας είναι ένα μήνυμα για κάθε Εβραία νύφη και γαμπρό για όλες τις εποχές.

Οι άνθρωποι είμαστε εγωιστές από τη φύση μας. Η φυσική και η πνευματική μας ανάπτυξη είναι κυρίως στο μυαλό μας. Αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό. Στην πραγματικότητα ο Εβραϊκός νόμος δίνει στην ευημερία ενός ατόμου τα πρωτεία συμπεριλαμβανομένου και του ενδιαφέροντός μας για άλλους. Αυτή η απασχόληση με τον εαυτό μας συντρίβεται όταν παντρευόμαστε. Από εκείνη τη στιγμή η νύφη και ο γαμπρός εμπιστεύονται εντελώς ο ένας τον άλλον. Όταν ένα και μόνο άτομο βρίσκεται σε μια βάρκα που βυθίζεται, κανένας δεν θα τον κατηγορήσει που τρέχει να βρει τις σωσίβιες λέμβους να σώσει την ίδια του την ζωή ακόμα κι αν ο φίλος του κοιμάται στην καμπίνα. Αλλά μια τέτοια κίνηση είναι αδιανόητη για τον παντρεμένο που η σύζυγός του χρειάζεται βοήθεια. Εκτός από τη δέσμευσή τους ο ένας στον άλλον, ο σύζυγος και η σύζυγος δεσμεύονται σε ένα ιδανικό που μοιράζονται και οι δύο κι εύχονται να διαιωνίσουν τη δημιουργία ενός Εβραϊκού σπιτικού, ενός σπιτιού που διαχέεται από ιερότητα, όπου η Θ-ία Παρουσία να είναι πάντα ευπρόσδεκτη.

Ακόμα και η προσωπική πνευματική ανάπτυξη της νύφης και του γαμπρού γίνεται δευτερεύουσα μπροστά στον σκοπό για τον οποίο «θυσιάζουν» τους εαυτούς τους. Το επίγειο καθήκον του να αλλάζουν μια πάνα γίνεται ξαφνικά προτεραιότητα έναντι στις προσευχές της μητέρας ή στην μελέτη του πατέρα!

Ο Ισαάκ δεν ήταν έτοιμος για γάμο μέχρι που βίωσε από πρώτο χέρι την έννοια της πλήρους αυτοθυσίας. Μόνο τότε μπόρεσε να εκτιμήσει τον γάμο και να κάνει έναν γάμο που αποτέλεσε το παράδειγμα το οποίο όλοι οι απόγονοί του προσπαθούν να μιμηθούν.

Για περισσότερα άρθρα για την παρασά της εβδομάδος κάντε κλικ εδώ ή http://www.chabad.gr/templates/articlecco_cdo/aid/280824

21 Cheshvan 5772, 18 November 2011

Parshah Chayei Sarah - Genesis 23:1-25:18

Candle lighting time: 16:50 - Shabbat ends: 17:49

Shabbat Shalom

For this week's parshah click here or http://www.chabad.gr/parshah/default_cdo/AID/9171

For this week's article click here or http://www.chabad.gr/parshah/article_cdo/aid/458121/jewish/The-Marriage-Prerequisite.htm